

הַעֲוֹרֵד: בֶּן שֵׁל קְדוֹשִׁים הָרַב מֵאִיר זְכַרְיָה הִ"ו
בֵּית זְכַרְיָה עֲלוֹן מִרְתֵּק מַחֲכִים וּמִגֹּן בְּשִׁבְלָה

עלון מס' 522

סבא רבא מו"ר סאלם במו"ר מתנא זכריה זצוק"ל זיע"א ראב"ד ביד"א נפ' ח' סיון
כמו"ר צאלח במו"ר סאלם זכריה זצוק"ל זיע"א אב"ד ביד"א נפ' כ' אדר
כבוד אבי זנט"ר מו"ר עובדיה בכמו"ר צאלח זכריה זצ"ל נפ' ו' אייר
כבוד אמי מורתי מרים בת צאלח זכריה ע"ה נפטרה ח' ניסן

שקיעה	חצות	ס"ז קר"ש ב'	ס"ז קר"ש א'	ר"ת	יציאה	כניסה	עיר
19:30	12:36	9:13	8:30	20:55	20:06	18:49	ירושלים
19:28	12:38	9:14	8:31	20:52	20:08	19:07	תל אביב
19:31	12:37	9:13	8:29	20:55	20:09	19:10	חיפה
19:29	12:38	9:15	8:32	20:52	20:06	19:08	באר שבע

לפני 55 שנים, אברהם חדד, תושב קסטל ליד ירושלים. עבד כקבלן. במשך שנים בנה דירות. יום

תורה וחסד

ניתן לקבל את העלון במייל meirze645@gmail.com ובאתר לדעת נט

תגובות הארות והערות ניתן ליצור קשר: 03-6193671 מס' הפלאפון 050-9400202

אחד כשעסק בעבודתו, נפל מארבע קומות. בטיפול נמרץ בבית החולים נצלו חייו, אך הוא נשאר משותק בכל גופו.

לאחר שנתיים שלא חל שום שינוי במצבו, אשתו נדרה נדר להשם: אם הקב"ה ירפא את בעלה, היא תעשה סעודת הבראה בל"ג בעומר לכבוד רבי שמעון בר יוחאי. מיד בסיום דבריה, השתנה מצבו ולפלא היה הדבר, ולעיני הרופאים התאושש אברהם לגמרי.

כך שמחו משפחת חدد שנה אחרי שנה בעריכת סעודה גדולה לכבוד התנא האלקי. כאשר אברהם הגיע לשנות הגבורה, קפצה עליו זקנה ומצב בריאותו הדרדר. בערב ל"ג בעומר אמרה אשתו שהסעודה תתקים כרגיל אפילו שאברהם אינו יוכל להשתתף. כמה שעות לאחר הסעודה אברהם נפטר לבית עולמו, בשיבה טובה. ארבעים שנה חי אברהם בנס בזכות רבי שמעון – ולא במקרה נגזר עליו שיום פטירתו בל"ג בעומר! (ואמרת כה לחי)

התנא רבי מאיר

רבי מאיר היה לבלר טוב ומובחר (סופר-כותב ספרי תורה, תפילין ומזוזות) והיה מרויח שלושה סלעים בשבוע, היה אוכל ושותה בסלע אחד, מתלבש בסלע אחד, ובסלע השלישי מפרנס תלמידי חכמים. שאלו אותו תלמידיו בענין זה: רבינו, בניך מה יהיה עליהם? הכונה האם אינך חושב להשאיר חלק מרכושך בתוך הירושה? אמר להם: אם יהיו צדיקים הרי דוד המלך עליו השלום אמר (תהילים לז כה) "לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם", ואם לאו – איך אניח את ממוני לאויבי השם? (קהלת רבה ב)

אמר רבי מאיר כשבאתי ללמוד תורה אצל רבי ישמעאל. אמר לי: בני. מה מלאכתך? אמרתי לו: סופר אני. אמר לי, "הוי זהיר במלאכתך. שמלאכתך מלאכת שמים היא, שמא אתה מחסר אות אחת או מיתר אות אחת – נמצאת מחריב את העולם כולו (עירובין ג)

מפני שיבה תקום

מפרשים, טרם תגיע לגיל שיבה וזקנה, תקום לעשות תשובה ולהרבות תורה ומצוות. וכך אומר אחד האדמורי"ם: "תבן לא ניתן לעבדיך, ולבנים – אומרים לנו עשוי, כלומר שערות השיבה הלבנים, אומרים לנו עשו תשובה ומעשים טובים בעוד מועד. (צפיחית בדב"ש)

הוכח תוכיח את עמיתך

זה שאמר הפסוק (משלי) "הוכח חכם ויאהבך ואל תוכח לץ פן ישנאך". כלומר, אם באת להוכיח את חברך, אל תעליב אותו ואל תפגע בכבודו – כי לא יקבל ממך תוכחה. אדרבה הוכח חכם ויאהבך, כלומר תוכיח אותו בתור חכם, נבון ומיוחס, ובזה אתה רוכש את אמונו. אך אל תוכח לץ – אל תוכיח אותו בדברים מעליבים, בתור לץ פן ישנאך. (צפיחית בדב"ש)

הלכות "שבת" משרי'ע ומפסקי מרן רבי עובדיה יוסף זצוק"ל

א. אין נותנים מזונות בשבת לפני בעלי חיים שאינם שלו. ואולם מותר להניח שיירי מאכל שרוצה בלאו הכי לזורקם, ליד פח אשפה, אף שבעלי חיים יאכלו מאותם שיריים, שהרי אינו טורח במיוחד עבורם. ואם בעלי החיים אינם מוצאים מזון והם מצטערים מרעב, מותר ליתן לפניהם.

חתולים של הפקר שאין מזונותיהם עליו, אין לתת בפניהם מאכל בשבת, אבל חתול שמגדלים בבית צריכים ליתן לו מזונותיו, דזהו ודאי מזונותיו עליך (ילקו"י סי' שכד).

ב. אסור להתרחץ בשבת במים חמים כל גופו, אפילו אם רוחץ אבר אבר לבדו, ואפילו אם הוחמו מערב שבת. וכן אסור להתרחץ במים שהוחמו מאליהם בשבת על ידי ה"דוד שמש". ומי שמצטער אם לא רוחץ את גופו במים חמים יש לו על מה שיסמוך (חז"עו עמ' פח).

ג. הסובל מדלקת עיניים רשאי לשים טיפות עיניים, ואפילו אם אינו אלא בעל מיחוש בעלמא ומסופק אם יש לו דלקת בעין (חז"ע ג רלג).

ד. לשתות עראק למרות שמתכוון לרפואה, אך לא ישהה את המשקה בפיו, אלא יבלע ולא יפלוט (חז"ע ג עמ' רמג) שן שמתנדנדת ותלויה כחוט השערה מותר להוציאה דלא גרע מציפורן שפרשה רובה.

ה. נכון לחנך גם את הקטנים שלא יאכלו וישתו קודם הקידוש, ולפחות בליל שבת (ילקו"י חדש עמ' שכא) .

מושגים ביהדות

מפי הרב רבי הראל זכריה שליט"א רב שכונה בראש העין ומרץ בבית ההוראה 'אפיקי מים'.

סְפִירַת הַעֵמָר

ספירת העומר היא מצוות עשה מהתורה לספור כל יום במשך 49 יום החל מהקרבת מנחת העומר עד חג שבועות, הקרוי כך על שם שבעת השבועות של הספירה. מקור מצוות הספירה הוא בספר ויקרא: "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת, מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה – שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת תִּמְיַמֶּת תַּהְיֶינָה. עַד מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם, וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה'". בזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבים 'ממחרת השבת', היינו בט"ז בניסן, למחרת חג הפסח את קרבן העומר. הקורבן נקרא 'עומר', על שם כמות התבואה המוקרבת, שהיא 'עומר', הקורבן היה עשוי משעורה, והוא התיר את התבואה החדשה למאכל. (כפי שהזכרנו בהרחבה בשבועות הקודמים).

בתלמוד מסכת מנחות סו. מובא מחלוקת אמוראים כיצד סופרים, לדעת אביי מצווה למנות ימים ומצווה למנות שבועות. הבסיס לדבריו הוא לשון התורה: "וספרתם... שבע שבתות", ושבת היינו שבוע, ולאחר מכן נאמר: "תספרו חמישים יום", משמע שצריך לספור שניהם. אך האמורא אמימר מנה רק ימים ולא שבועות, וטעמו כיוון שהספירה היא רק זכר למקדש. ההלכה כאב"י שצריך לספור גם ימים וגם שבועות.

בנוסף מובא מחלוקת ראשונים גדולה האם ספירת העומר בזמן הזה מהתורה או מדרבנן. לדעת תוס' והרא"ש הואיל ונאמר שבועות תספר לך "מהחל חרמש בקמה" תחל לספור שבעה שבועות, דהיינו משעת קצירת העומר, ובזמן הזה שבית המקדש חרב אין לנו קצירת העומר ולא קרבן העומר, לכן אין מצות ספירת העומר בזמן הזה אלא מדברי סופרים זכר למקדש. ולכן בנוסח "לשם ייחוד" שנוהגים לומר קודם ספירת העומר נכון להשמיט ממנו מה שאומרים "כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם וכו'" שהרי מצות ספירת העומר אינה מן התורה. אך דעת הרמב"ם והראב"ה אין שייכות בין מצות ספירת העומר לקצירת העומר, ולדעתם מצות ספירת העומר מן התורה אף בזמן הזה. דעת מרן השלחן ערוך בסימן תפט שספירת העומר בזמן הזה מדרבנן. ישנה מחלוקת בסיסית נוספת – לדעת תוס' שם כל לילה ולילה זו מצווה בפני עצמה, אך לדעת בה"ג ספירת כל הלילות היא מצווה אחת, משום שנאמר 'תמימות תהינה'. וישנם נפק"מ רבות מדין זה ואין כאן מקום להאריך.

זהירות

יזהר כל אדם מז' דחיות אלו, **שבועות שקר** דוחה 100 זכויות. **חילול השם** דוחה 100 תפילות. **ביזוי תלמיד חכם או ביזוי תורה** דוחה 10 שמחות של מצוה, **ניבול פה** דוחה 100 ברכות. **לשון הרע** דוחה 100 תשובות. **מחלוקת** דוחה 100 פרנסות. וזו קשה מעון העגל. שאמרו חז"ל בג' מקומות ויתר הקב"ה על עבודה זרה ולא על מחלוקת וראיה מקורח.

לעילוי נשמת ולמנוחת נפש

מו"ר מתנא במו"ר סאלם זכריה זצוק"ל מרן מו"ר הגאון עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל זיע"א. הצדיק משה יעקב ב"ר יוסף הכהן רביקוב זצ"ל. מרן מו"ר הגאון רבי שמעון ב"ר דוד בעדני זצוק"ל. הסבא צאלח במו"ר מתנא ז"ל. הר' זכריה במו"ר צאלח זכריה זצ"ל. חיים בן יחיאל והב ז"ל. ר' בנימין בן מנצור דעוס ז"ל. אליהו בן צדוק אהרן ז"ל. רבי זכריה בן סאלם ונה זצ"ל. אליהו מגורי ז"ל ב"ר מרדכי נ"י. אליהו בן חיים והב ז"ל. הרה"ג רבי יהודה דרעי זצ"ל בן אסתר ז"ל. **כל חללי ישראל הי"ד**. הרב ישראל בן הרה"צ שלום מנצור זצ"ל. הבחור נעם יחיאל ז"ל בן ארז נ"י. סבתא רבא סעדי ב"ר יוסף זכריה ע"ה. סבתא שמש בת צאלח זכריה ע"ה. שמש במו"ר סאלם זכריה זצ"ל. מרים בת יעל ז"ל. הדסה ב"ר יצחק מצנבר ע"ה. סבתא ברכה בת סעד מרחום ע"ה. הד' יונה חממה בת יוסף והב ע"ה. עליה כוודרה בת יחיאל זכריה ע"ה. מרים בת שמש ז"ל אחותי מירב ב"ר עובדיה ז"ל. ובתה מוריה ז"ל בת שלמה אַנקונינה נ"י. רחל בת חיים בן שמואל ע"ה. רבי אהרן עמיאל ב"ר יצחק ז"ל. הרה"ג רבי אשר הכהן ב"ר בנימין זאב דויטש זצ"ל. יפת ב"ר צאלח מעודה ז"ל סעדיה בן עובדיה בצלאלי ז"ל. יהודה בן יעיש ז"ל. גיסי הרב זכריה בן חיים והב זצ"ל. הרה"ג אריה ב"ר יחיאל חלא זצ"ל. ה"ה דוד בן יחיאל חגירה ז"ל. הרה"ג רבי יחיאל ב"ר אהרן תם זצ"ל

הילולת המקובלים האדמו"רים והרבנים הצדיקים זצ"ל י"ג עד י"ט אייר תשפ"ה

יג. רבי יעקב ב"ר יוסף דוד אבולעפיה. רבי מאיר שכטר. רבי ישעיה הלוי. **יד.** התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס. רבי משה מימון. התנא רבי יהודה בר אלעאי. **טו.** רבי זכריה תעיזי. רבי דוד יהודיוף. רבי נתנאל וויל. **טז.** רבי אלעזר בן ערך. רבי מאיר ב"ר גדליה. רבי רפאל עבו. רבי יצחק חי טייב. רבי גרשון שטרן. רבי יחיאל מיכל פיינשטיין. **יז.** רבי יעקב ניסן רוזנטל. רבי יחזקאל לנדא. רבי משה חיים אפרים. **יח.** התנא הקדוש האלקי רבי שמעון בר יוחאי הרשב"י. רבי שלמה עמר. רבי לוי קשת. רבי משה איסרליש. רבי שלום בוזגלו. רבי אורי נורי. ארבעים וחמשה קדושי מירון **יט.** רבי שמואל ב"ר אהרן אביחצירא. רבי מנחם מנדל מרימנב. רבי עזרא עטיה. רבי מאיר בן ברוך.